

A bírálóbizottság értékelése

A jelölt disszertációja „*A foglalkoztatás bizonytalan formáinak szabályozása – Élet a munkaviszonyon túl*” rendkívül időszerű: a korábban is létező bizonytalan foglalkoztatási formák, mint az alkalmi munka, a behívásos munkavégzés mellett az újszerűnek tekintett platform-munka minősítésének és szabályozásának kérdéseivel foglalkozik.

A disszertáció napjaink munkajogát és az egész foglalkoztatáspolitikát befolyásoló folyamatot dolgoz fel. A szorosabb értelemben vett jogi problémák mellett nyilvánvaló a téma gazdasági, szociológiai, sőt politikai hatása is. Az értekezés kiemelkedő tudományos erénye: a munkajogi szabályozás nemzetközi összehasonlító perspektívában történő elemzése és értékelése, a nemzetközi és nemzeti joganyag, esetjog és a nemzetközi szakirodalom feldolgozása.

Az értekezés az új tudományos eredményeket *de lege ferenda javaslatokban* foglalja össze. Ezek középpontjában az a kérdés áll, hogy a magyar munkajog milyen válaszokat adhat a bizonytalan foglalkoztatás által generált kihívásokra, milyen védelem illetheti meg a bizonytalan foglalkoztatás munkavégzőit:

1. A jogalkotó kitégíthatja a munkaviszony fogalmát, hogy ezeket az új munkavégzési formákat is bevonja a munkajog hatályába. A munkaviszony szabályozása azonban nem igazán alkalmas ezek fogadására.
2. A jogalkotó különálló, speciális jogviszonyokat teremthet az egyes bizonytalan foglalkoztatási formákra. Ezzel azonban a munkaviszony egyeduralma jelentősen gyengül.
3. Fontos tudományos tézisei még a következők:
 1. A bináris modell válságban van, egy rugalmas, de kiszámíthatatlan minősítési rendszer alakult ki az európai nemzeti jogrendszerekben, közöttük a magyar jogban.
 2. Minimalizálni kellene a nem szokványos és bizonytalan munkavégzési formák negatív egyéni és társadalmi következményeit. Ennek érdekében meg kellene gátolni a munkaerő-piaci szegmentációt, az alacsony bérezést és termelékenységét.
 3. Körültekintően kell korlátozni az alkalmi munkavégzést, garantálva annak rendeltetésszerű használatát, a visszaélések megakadályozását és a megfelelő munkafeltételeket. A nemzeti szabályozásnak kell választ adnia ezekre a problémákra.
 4. Van helye a behívásos munkavégzésnek az európai és ezen belül a magyar munkaerőpiacon, ha sikerül kezelni a felek közötti egyensúly megbomlásából eredő kockázatokat és mellékhatásokat. Ha bevezetésre kerül a behívásos munkavégzésként leírható munkajogi konstrukció, akkor szükség van minimális, törvényben garantált munkaidőre és munkabérré.
 5. Különös szabályokat kel alkotni a platform munkára. A nemzeti jogtól függően lehet ez a státusz formálisan a munkaviszonyon belül nagyon atipikus formaként, de lehet azon kívül is, önálló munkajogi státusszal.
 6. A gazdasági, munkaerő-piaci folyamatok előbb, vagy utóbb ki fogják kényszeríteni a munkavállalói jogok lépcsőzetes biztosítását. Uniós szabályozás hiányában ennek időpontját elsődlegesen az befolyásolja, hogy a munkaerőpiacon milyen arányban vannak jelen az egyes önfoglalkoztatói csoportok.